

Korapiloa

**AMANCAY
GAZTAÑAGA**
AKTORE ETA
ZUZENDARIA

Lotu, heldu, korapilatu mihia. Ez dezala ihes egin, ez dezala tarte txiki bat ere topatu non libre mugitu daitekeen. Ez dezala dastatu, inoiz, askatasuna. Lotu, heldu, korapilatu mihia. Domestikatu. Esan dezala bai, beti bai eta ados nago. Ados nago, nitaz-gutaz ematen duzuen irudiarekin, ados. Ados nago zuen begiradak nitaz esaten duenarekin. Ados nago gu fikzionatzeko duzuen modu horrekin, era horrekin.

Lotu, heldu, korapilatu mihia. Izan dadila fin, izan dadila baikor, izan dadila ni ez naizen hori, izan dadila beste batena, izan dadila beste batena, izan dadila beste batena: zurea, gizon. Beti zurea.

Zurea bada nire mihia, bai esango diot estereotipoari, baietz esango diot emakume pertsonaiei jazarritako lanei, kezkei, minei, nekeei. Beti zuretik, ez niretik, zurea bai da mihia eta bozgorailua, beti zurea.

Zuk ezarria korapiloa.

Hortzekin laztandu dut nire mihia, poliki, emeki, hortzekin laztandu dut korapiloa. Buelta eman diot, ezkutuan beti, intimitatean, ez dezala inork sumatu zertan nabilen. Kontuz! Ez dezala inork sumatu mihia askatzen ari naizenik. Hortzekin laztandu dut emeki eta krask! kosk egin diot korapiloa mantentzen

zuen zatiari. Momentu katartikoa, odolaren zaporeak eztarririk behera ahots kordak laztantzen ditu, tripetara iritsi arte. Lasai nago, bai badakit, mihiak berriz hazteko gaitasuna duela. Nire amona Maritxuk irakatsi zidan hori.

Ezkutuan mantendu dut zauria, inork ez dezala sumatu zer egin dudan. Orain korapiloric gabeko mihi zauritu baten jabe naiz. Lasai nago, badakit mihiak berriz hazteko gaitasuna dutela, amona, zuk irakatsi zenidan hori.

Esango dudana, trakets esango dut. Oraindik ez bainaiz trebea. Oraindik hazten ari baita moztutako zatia. Oraindik korapiloaren oroimena gertu baitago. Esango dudana trakets esango dut, baina esan egingo dut:

Euskal Herrian egiten den fikzioaren %92a gizonezkoen buruetatik irteten da. Euskal Herrian sortzen diren pertsonaia femeninoen %92a gizonezkoek eraiki dituzte. Eta ez, aktore, zuzendari eta sortzaile bezala ez nago ados. Ez ditut gure sentitzen zuen erak, zuen normak, zuen formak.

Esan dudana trakets esan dut oraindik ez bainaiz trebea baina lasai nago, badakit, mihiak berriz hazteko gaitasuna dutela. Nire amona Maritxuk irakatsi zidan hori. ●

Normaltasun demokratikoan

**ITZIAR BARDAJI
GOIKOETXEA**
IRAKASLEA

Normaltasun demokratikoan herriak protesta eskubidea hiritartasunez erabiltzen du. Modu baketsuan preso politikoen askatasuna edo herrien autodeterminaziorako erreferenduma eskatzen da eta ez da ezer gertatzen –errepresioa baino–. Normaltasun demokratikoan elite politiko eta ekonomikoek herriaren prekaritatea inposatzen dute. Normaltasun demokratikoan manifestazioek, grebek eta hauteskundeek ez dute eraginik eta estatuaren errepresio sistemak adierazpen askatasunaren –askatasun ororen– marra gorriak behin eta berriro igarotzen ditu.

Normaltasun demokratikoa jasangaitza delarik kaleak eztanda egiten du: beren eskubideen gain eragiteko tresnaz gabetutako herriaren parte batek normaltasuna apurtzen du. Ez al da biolentzia deitzen duten hau normaltasun demokratikoaren berezko biolentziaren adierazpen soil bat?

Kontainerrek eta furgoi polizialek su hartzen dutenean, normaltasun demokratikoaren babesleek protestaren formak salatu besterik ez dute egin nahi. Baina gizarteari, hedabideei eta eragile politikoei istiluak eragin dituzten arrazoiei begiratzea dagokigu, ordea. ●